

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentivs,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Actvs Secvndi

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

H E C Y R A

Ph. Et quidem ego : nam constitui cum quodam hospite
Me esse illum conuenturam . Par. dij uortant bene
Quod agas . Phi. uale . Par. et tu bene uale Philotium .

ACTVS SECVNDI SCENA PRIMA.

LACHES, SOSTRATA.

La. Ro deum atque hominum fidem , quod hoc
P genus est , quæ hæc coniuratio ,
Ut omnes mulieres eadem æque studeant ,
nolintq; omnia ?

Neque declinatam quicquam ab aliarum ingenio ul-
lam reperias :

Itaque adeo uno animo oēs socrus oderunt nurus . uiris
Esse aduorsas , æque studium est , similis est pertinacia .

In eodē oēs mihi uidentur ludo doctæ ad malitiam : et
Ei ludo , si ullus est , magistram hæc esse satis certo scio .

So. Me miseram , quæ nunc , quamobrem accuser , nescio .

La. hem

Tu nescis ? So. non , ita me dij bene ament mi Laches ,
Itaq; una inter nos agere ætatem liceat . La. dij mala
prohibeant .

So. Meq; abs te immerito esse accusatam , post modo rescisces . La. scio .

Te immerito ? an quicquam pro istis factis dignum te
dici potest ,

Quæ me , et te , et familiam dedecoras , filio luctum
paras ?

Tū autē, ex amicis inimici ut sint nobis affines, facis;
 Qui illum decrerūt dignū, suos cui liberos cōmitterent. .1

Tu sola exorere, quæ perturbas hæc tua impudentia.
 s. Ego ne? L. tu inquā mulier, quæ me omnino lapidem,
 haud hominem putas. .2

An, quia ruri esse crebro soleo, nescire arbitramini,
 Quo quisque pacto hic uitam uostrorum exigat?
 Multo melius, hic quæ fiunt, quàm illi ubi sum assi- .2
 due, scio:

Ideo quia, uti uos mihi domi eritis, proinde ego ero .1
 foris.

Iam pridē equidē audiui cepisse odium tui Philumenam:
 Minimēq; adeo mirum: &, ni id fecisset, magi mi-
 rum foret.

Sed nō credidi adeo, ut etiam totā hanc odisset domum:
 Quod si scissem, illa hic maneret potius, tu hinc isses
 foras

At uide, quā immerito ægritudo hæc oritur mi abs
 te Sostrata.

Rus habitatum abij, concedens uobis, & rei seruiens,
 sumptus uestros, ociūmq; ut nostra res posset pati,
 Meo labori haud parcens, præter æquom atque ætas
 tem meam. .1

Non te pro his curasse rebus, ne quid ægre esset mihi?

s. Non mea opera, neque pol culpa euenit. L. immo ma-
 xime.

Sola hic fuisti: in te omnis hæret culpa sola Sostrata. .1

Quæ hic erāt, curares; cum ego uos solui curis ceteris.

Cum puella anum suscepisse inimicitias non pudet;

illiu' dices culpa factum. s. haud equidem dico mi

Laches.

H E C Y R A

Laches.

L. Gaudeo (ita me dij ament) gnati caussa : nam dete
quidem ,

Sati' scio , peccando detrimenti nil fieri potest .

S. Qui scis , an ea caussa mi uir me odisse assimulauerit ,
vt cū matre una plus esset? L. quid ais? nō signi sat est,
Quod heri nemo uoluit uisentem te ad eā intrmittere?

S. Enim lassam oppido tum aiebant : eo ad eam non ade
missa sum .

L. Tuos esse illi mores morbum magi' , quā ullam aliam
rem arbitror :

Et merito adeo : nam uostrarum nulla est , quin gnatum
uelit

Ducere uxore : & quæ uobis placita conditio est , datur.
Vbi duxere impulsu uostro , uostro impulsu easdem
exigunt .

ACTVS SECVNDI SCENA II.

PHIDIPPVS, LACHES,
S O S T R A T A .

P. Tsi scio Philumena meū ius esse , ut te cogā,
e Quæ ego imperem , facere : ego tamen pa
trio animo uictus faciam

Vt tibi concedam , neque tuæ libidini aduorabor .

L. Atque eccum Phidippum optume uideo : ex hoc iam sci
bo , quid sit .

Phidippe , esse ego meis omnibus scio me apprime obsce
quentem :

sed

sed non adeo, ut facilitas mea illorum corrumpat
animos.

Quod si tu idem faceres, magis in rem & nostram, &
nostram id esset.

Nunc uideo in illarum potestate esse te. P. eia uero.

L. Adij te heri de filia: ut ueni, itidem incertum amisti.

Haud ita decet, si perpetuam uis esse affinitatem hanc,

Celare te iras, si quid est peccatum à nobis, profer:

Aut ea, refellendo, aut purgando uobis, corrigemus,

Te iudice ipso. sin ea est caussa retinendi apud uos,

Quia ægra est: te mi iniuriam facere arbitror Phi-

dippe,

Si metuis, satis ut meæ domi curetur diligenter.

At, ita me dij ament, haud tibi hoc concedo, et si illi pa-

ter es,

Vt tu illam saluam magis uelis, quàm ego: id adeo

gnati caussa,

Quem ego intellexi illam haud minus, quàm se ipsum,

magnificare,

Neque adeo me clam est, quàm esse eum grauius latu-

rum credam,

Hoc si rescierit. eò, domum studeo hæc prius, quàm il-

le huc redeat.

P. Laches, & diligentiam uestram, & benignitatem

Noui: & quæ dicis, omnia esse ut dicis, animū induco:

Et te hoc mihi cupio credere: illā ad uos redire studeo,

Si facere possim ullo modo. L. quæ res te facere id

prohibet?

Eho, nunquidnam accusat uirum? P. minime: nam

postquam attendi

Magis,

Magis, & ui coepi cogere ut rediret, sancte adiurat
 Non posse apud uos Pamphilo se absente perdurare.
 Aliud fortasse alijs uitij est: leni ego animo sum natus:
 Non possum aduersari meis. L. hem Sostrata. So. hem
 me miseram.

L. Certum ne est istuc? P. nunc quidem, ut uidetur: sed nun
 quid uis?

Nam est, quod me transire ad forum iam oportet. L. eo
 tecum una.

ACTVS SECVNDI SCENA III.

SOSTRATA.

6. De pol nae nos aequae sumus omnes in uise
 uiris,

Propter paucas; quae omnes faciunt dis
 gnae ut uideamur malo.

Nam, ita me ament di, quod me accusat nunc uir, sum
 extra noxiam.

sed non facile est expurgatu: ita animum induxerunt,
 focrus.

Omnes esse iniquas. haud pol me equidem: nam nun
 quam secus.

Habui illam, ac si ex me esset nata: nec, qui hoc mi
 eueniat, scio.

Nisi pol filium multimodis iam expecto ut redeat do
 mum.

ACTVS

H E C Y R A

Aliquid tulisse comminiscuntur mali.
Capiti, atque ætati illorum, morbus qui auctu' sit:
Hera in crimen ueniet, ego in magnum malum.

ACTVS TERTII SCENA II.

SOSTRATA, PARMENO,
PAMPHILVS.

S. E scio quid iam dudum hic audio tumultuari
misera:

Male metuo, ne Philumenæ magi' morbus
aggrauescat:

Quod te Aesculapi, & te Salus, ne quid sit huius, oro.
Nunc ad eam uisam. Par. heus Sostrata. s. ehem. Par.
iterum istinc excludere.

S. Ehem Parmeno, tu ne hic eras? perij, quid faciam
misera?

Non uisam uxore' Pāphili, eū in proxumo hic sit ægra?

Par. Non uisas, nec mittas quidē uisendi caussa quenquam.
Nam qui amat cui odio ipsus est, bis facere stulte duco:
Laborem inanem ipsus capit, & illi molestiam affert.
Tū autē filius tuus introijt uidere, ut uenit, quid agat.

S. Quid ais? an uenit Pamphilus? Par. uenit. s. dijs gras
tiam habeo.

Hem, istoc uerbo animus mihi redijt, & cura ex corde
excessit.

Par. Iam ea te caussa maxume huc nunc introire nolo:

Nam si remittent quippiam Philumena dolores,
Omnem rem narrabit, scio, continuo sola soli,

Que